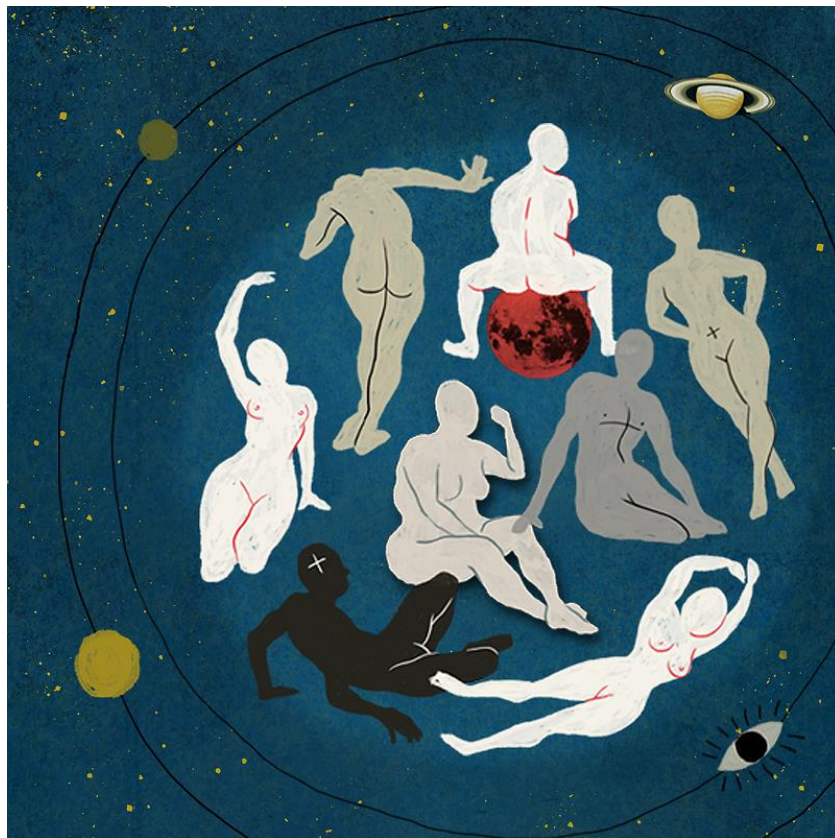

20. EXODOS: GRADIVO ZA MEDIJE
Festival sodobnih odrskih umetnosti
Ljubljana, 19.-23. 4. 2017

KAZALO VSEBINE

1. Uvodnik:
 - a. Nataža Zavolovšek
 - b. Hildegard De Vuyst
2. Program:
 - a. Pogovarjajmo se o seksu: Začetek vojne
 - b. Zibka
 - c. Radio brez frekvenc
 - d. Člen 19
 - e. Kri/Brata
 - f. Lasnica
 - g. Duh
 - h. Sem
 - i. R.E.M.
 - j. Exodos - prvih 20 let
 - k. Pogoji dela
 - l. Mednarodni projekti: izzivi in dosežki
 - m. Volkodlak
 - n. Klasični kitajski ples
 - o. Shares Spaces
 - p. 1Space
 - q. Nepričakovani koti
 - r. Vse najboljše!
3. Urnik
4. Kolofon
5. O festivalu Exodos
6. O Zavodu Exodos Ljubljana
7. Kontakti

UVODNIK

Nataša Zavolovšek

Sedim v študentski sobi Pekinške plesne akademije. Pravkar smo pričeli s produkcijo, ki jo boste kot prvo predstavo videli na letošnjem festivalu Exodos. Veličastno in intenzivno potovanje za mlade plesalce iz sedmih držav. Delo na mednarodnih projektih je nekaj, česar ne pozabiš nikoli; vsak dan se naučimo česa novega – jaz kot producentka in umetniki kot ustvarjalci. Vsak dan spoznavamo, da smo vsi različni, a vsi enaki kot ljudje, vsi imamo enake temeljne občutke. Ni velike razlike, če delam v Afriki, na Kitajskem ali v Palestini; nasmeh, ki prihaja od ljudi na ulici, je vedno enak. To šteje največ. Razlike med nami na tem svetu je treba spoštovati. Zaradi tega je naš svet tako bogat, barvit in zanimiv.

S festivalom Exodos že dvajset let prinašamo našemu občinstvu okus po drugih kulturah, nasmehu in odličnosti. Prepričani smo, da je umetnost univerzalen jezik, ki bi lahko povezoval ta svet, in da se ima vsakdo pravico izražati v tem jeziku. Le en svet imamo, in če hočemo preživeti, se moramo med seboj razumeti in spoštovati. Umetnost in kultura sta orodji za povezovanje sveta – a številni ljudje, zlasti politiki, tega nočejo priznati.

Dvajset let je dolga doba: kaj se je spremenilo?

V teh 20-ih letih smo postali še bolj mednarodni, ustvarili smo številne povezave in skupne mednarodne projekte; predstavili smo nad 600 umetnikov z vseh celin; izgubili smo približno 2/3 našega proračuna; izgubili smo skoraj vso podporo naših oblasti, saj te ne verjamejo, da je treba vlagati v kulturo, ki koristi celotni družbi, četudi ni del komercialne industrije. V teh 20-ih letih je kultura izgubila vso svojo vrednost, še zlasti v Sloveniji, ki je bila nekdaj dežela, ki je umetnost, umetnike podpirala in jih spoštovala. Ta čas je minil, zdaj smo vsi bolj ali manj berači na robu preživetja. Preprosto nimamo možnosti, da bi delali tisto, kar najbolj znamo, in umetniki so brez možnosti, da bi se izražali v jeziku, ki ga najbolj obvladajo. Vprašanje je, kdo bo popustil prej: mi, ki vemo, da je kultura za družbo nujna, ali politiki, ki mislijo, da je kultura nekakšen hobi.

No, jaz sem rojena optimistka. Najprej proslavimo pomlad in dvajseto obletnico našega festivala. Sicer je manjši, kot je bil pred 20-imi leti, toda majhne stvari so pomembne, drobne misli imajo vrednost in celo male spremembe lahko izboljšajo ta svet.

Nataša Zavolovšek, direktorica in producentka festivala Exodos

P. S. Zahvaljujem se Miranu Šušteršiču, prvemu direktorju Festivala Exodos, za njegov pogum pri ustvarjanju tega festivala, in vsej festivalski ekipi za njihovo hrabro podporo v vseh teh letih; vsem umetnikom, ki ste sprejeli povabilo na festival v času vojn na Balkanu ali v času naših finančnih težav; in vsem našim partnerjem za vso podporo. Vsi ste pripomogli k temu, da smo uspeli organizirati toliko edicij festivala – in močno upam, da jih bomo še več.

Hildegard De Vuyst

»Poznamo dobro in slabo internacionalizacijo. Slaba internacionalizacija se postavlja s kozmopolitizmom in pod pretvezo širjenja obzorij drvi sem in tja po planetu, z enakimi starimi štosi nagovarja zelo podobna občinstva iz zelo podobnih krogov ter tlači v žepe denar, potem pa še simbolni kapital. Dobra internacionalizacija upravičuje svoje potovanje s tem, ko dejansko posveča čas in energijo iskanju nečesa drugačnega od tega, kar poznamo, in ko na lokalni ravni ponuja nekaj, kar bo zares postalo bistveno drugačno – tako za potujočega umetnika kot tudi za občinstvo samo.« Wouter Hillaert, belgijski novinar na področju kulture in samostojni gledališki kritik s posebnim zanimanjem za skupnostne umetnosti

Umetniška praksa kot potovanje

Misel o dobri in slabi internacionalizaciji vprašanje še vedno omejuje na trgovino, na uvoz/izvoz. V tem scenariju je slaba internacionalizacija zvedena na kapitalizem v obliki poberi-denar-in-zbeži, dobra internacionalizacija pa na prakse pravične trgovine. Še vedno gre za trgovino. Sama se za internacionalizacijo zanimam iz drugih razlogov: gre za iskanje drugačnosti, drugega, in za vso debato, ki izhaja iz tega: o tem, kaj razumeš in kaj veš, česa pa ne, ter kaj si misliš, da prepoznaš; o radikalno drugačnem in podrejenem drugem, ki velja za eksotično; o »nespoznavnosti«. Če hočeš doseči kaj takega, moraš dolgo časa ostati tam ali se dovolj pogosto vračati tja, moč in sredstva moraš deliti. To je velika slika. V ožjem smislu pa me v soočanju s praksami (od) drugje navdušuje nenehno prevpraševanje naših lastnih ideoloških/umetniških vrednot, ki jih – v današnjem stanju stvari na Flamskem – vse preveč enoglasno razglašajo v medijih, ocenjevalnih komisijah itn. V tem oziru me čudi, da na Flamskem danes NE dosegaš uspeha, če vztrajno gojiš prakso srečevanja in sodelovanja. Na zadnjem srečanju gledališke komisije KVS so nas osorno vprašali, če še vedno nismo končali s tem Kongom in Palestino. Kot da bi bila izbira teh lokacij podobna izbiri česa iz deželnega kataloga artiklov v evropastičnem stilu. S Kongom in Palestino še nismo končali preprosto zato, ker Kongo in Palestino najdemo tudi v Bruslju, kjer pomagata oblikovati naše neposredno okolje. Ker mladci iz čikaškega mladinskega centra izza vogala gojijo nerealistični pogled na mitsko Palestino, ki jih žene na ulice, kjer sproščajo svojo jezo. Ker je Mantongé tudi soseska v Bruslju – kar ne velja za Mjanmar ali Argentino.

Ta neutrudna praksa je pogosto dojeta enako, kot je razumljen KVS: dobrodelneži se podajajo na misijo v Kongo in Palestino, da bi »spremenili svet«. Toda ob današnjem stanju stvari moramo skleniti, da je naš pristop tukaj in tam povsem drugačen. Tukaj poskušamo povezati umetnosti z družbo, poskušamo prepričati umetnike, da opustijo svoje samostojne pozicije in se povežejo s skupnostjo. V Kongu in Palestini je pogosto pomembno okrepiti avtonomijo umetnikov, jih osvoboditi morečega stiska družbe.

Tveganje razkola

Če delate s kongovskimi in palestinskimi umetniki, vas lahko dodatno osumijo, da poskušate perpetuirati kolonializem z drugimi sredstvi. Pred kratkim sem skupaj z Rosalbo Torres in Koenom Augustijnenom ustvarila predstavo *Badke*, v kateri pleše deset palestinskih plesalcev. Predstava odseva njihovo krajevno plesno dediščino. Pojavilo se je vprašanje, zakaj nismo naredili diptiha in vključili palestinskega koreografa, ki režira belgijske plesalce. Zakaj smo hoteli – kot misijonarji – vnesti pojme »sodobnega« ali »modernega« v tradicionalno okolje?

Ne smemo se nehati spraševati o ravnotežjih moči, toda na koncu lahko to postane tudi popoln izgovor, da ne počnemo nič. Neenakost zagotovo obstaja, toda mar to pomeni, da v danem kontekstu ne moremo drug drugemu pomeniti ničesar? Rosalba Torres je komentirala: *»Hoteli smo jih spoznati. Toda končno ta predstava ni naša, ampak njihova. Govori o njihovih odnosih s tem plesom in o tem, kar ta ples predstavlja, politično in kulturno.*

Teško čakam trenutek, ko se bo moja dežela pomirila s svojo preteklostjo. Ne moremo čakati, da se humanitarne, politične in finančne razmere v Palestini izboljšajo. Kdaj bi se sicer sploh lahko srečali?»

Pravim, da je *Badke* velik dar za Bruselj. Gladko ovrže vsak kliše o Palestincih. In še več, prestolnica plesa se sooča s svojimi mejami: ta eksplozija kolektivne telesnosti ni slog, ni disciplina, pač pa globoko ukoreninjena vera telesa v oblike komuniciranja s prostorom in z drugimi v tem prostoru. To je vir, ki ga mi pač nimamo, a ga občinstvo (različno občinstvo KVS v Bruslju in tisto na festivalu v Zürichu) željno vsrkava. Ne gre za to, da mi rešujemo Palestince, temveč prihajajo Palestinci rešiti nas – pred našim prevladujočim možganskim plesom.

Za konec vam ponujam razmišljanje afriškega misleca Achilla Mbemba med njegovim predavanjem v Avignonu: *»Kako naj na novo premislimo umetniško prakso kot potovanje? Potovanje, ki nas izpostavi – a ne kot Facebook. Potovanje, na katerem pokažemo svetu, da smo ranljivi, na katerem tvegamo razkol, razglašenost. Potovanje, ki ni samo sebi namen, temveč je pogoj, da se srečamo (1) z nepričakovanim in (2) z ljudmi, za katere smo mislili, da nimamo z njimi nič skupnega. Če umetnost ne izbere te poti, bo za ogromno večino človeštva neuporabna.«*

Hildegard De Vuyst, flamska dramaturginja in umetniška koordinatorka projekta 1Space na podlagi svojih izkušenj v KVS* iz Bruslja v letih 2001–16, kot odziv na njihove izjave

* Opisano mednarodno delo ne sodi več v okvir KVS, temveč je postalo jedro nove neprofitne organizacije Connexion, ki spodbuja sodelovanje jug–jug.

PROGRAM

Pogovarjajmo se o seksu: Začetek vojne

Chuma Sopotela, Ahmed Tobasi

ŠB predvečer festivala 18. 4. 20:00 19. 4. 22:00

»Vsem ljudem je skupna želja po izkazovanju čustev in ljubezni, pa tudi potreba in pohlep po moči, oblasti. Oboje se izrazito kaže v stalnici človeške zgodovine – vojni. In v vsakdanjiku slehernika – dejanju, v katerem izkazujemo svoja najgloblja čustva in potrebe, dejanju, v katerem mnogi uživajo, a mnogi tudi trpijo. Seksu. Vzorednice namigujejo, da lahko s pomočjo seksa odkrijemo razloge za vojno ...«

Chuma Sopotela, Ahmed Tobasi

Iz Palestine z ljubeznijo v Južno Afriko

S kom seksamo in zakaj, kakšne so naše preference, fantazije, in kaj se zgodi, če svoje najgloblje želje in strahove zaupamo stalnemu partnerju, občasnemu ljubimcu ali popolnemu neznanecu? Zakaj ne bi s seksom izboljšali odnose, da bi se vsak počutil okrepljen in noben šibek? Kaj naredi seks spet zabaven?

S pomočjo teh in podobnih vprašanj performans raziskuje načine, kako verski in kulturni milje oblikujeta našo izkušnjo seksa, pa tudi obratno, kako lahko seks vpliva na naše kulturo in versko prepričanje.

Chuma Sopotela je igralka, plesalka, lutkarica, performerka, aktivistka in pedagoginja. Diplomirala je iz igre, giba in glasu na oddelku za igro Univerze v Cape Townu. Je prejemnica več nagrad, npr. Fleur du cap za najboljšo igralko in Naledi za najbolj perspektivno mlado igralko za glavno vlogo v predstavi Karoo Moose Lare Foot, Spier Contemporary Award za predstavo *Unyawo aluna mpumlo*, ustvarjeno v sodelovanju z Mwenyo Kabwe in Kemangom Wa-lehurelejem. Med njenimi novejšimi kreacijami so vloge v predstavah *The Flower of Shembe* Nea Muyange, *Lig Jaca* Bouverja, *Exhibit A* Brett Bailey, *Waiting for the Barbarians* Alexandra Marina ter *Being Owena* Manamele in Kabija Thula. Eden od viškov v njeni karieri je bil nastop na domu Nelsona Mandele za njegov 90. rojstni dan.

Ahmed Tobasi je igralec, režiser in učitelj z delovnimi izkušnjami v palestinskih in mednarodnih gledališčih. Rodil se je v begunskem taborišču Jenin in odraščal pod izraelsko okupacijo, dokler se ni leta 2002 – pri šestnajstih – priključil oboroženemu odporu. Po aretaciji je štiri leta preživel v izraelskem zaporu. Ob izpustitvi iz zapora se je odločil, da bo z uporom nadaljeval na področju kulture: prevzela ga je misel, da bi lahko vnašal spremembe s pomočjo gledališkega medija. Po dveh letih šolanja v Freedom Theatreu je Tobasi nadaljeval šolanje v Nordic Black Theatreu na Norveškem, se priključil tamkajšnji skupini in nastopal v predstavah, kot so *Guantanamo What Now?*, *Destination Africa*, *Journey to Identity* in *Svart Humor*. Režiral je tudi lastne predstave, med katerimi izstopa *Fairoz's Secret*, ki je gostovala po vsej Norveški. Leta 2013 se je vrnil v begunsko taborišče Jenin in k Freedom Theatreu ter prispeval k lokalnemu umetniškemu gibanju, osredotočenemu na kulturo kot obliko upora. Nazadnje je nastopal v predstavi *The Siege*, ki je gostovala po Palestini in v vodilnih gledališčih Velike Britanije, ter začel razvijati svoje lastno gledališko delo. Gl. tudi *Kri/Brata*.

prizori in besedila so skupinsko delo umetnikov: Chuma Sopotela, Ahmed Tobasi (zamiselnik, režija, izvedba), Gregor Luštek (asistent režije in koreografija), Borut Bučinel (video, fotografija, oblikovanje svetlobe), Davor Sanvincenti (scenografija, oblikovanje zvoka) produkcija Exodos Ljubljana izvršna

producentka Nataša Zavolovšek asistentka produkcije Urška Boljkovac tehnični vodja Borut Cajnko
koprodukcija Zavod EN-KNAP, A. M. Qattan Foundation partner Mediteranski plesni centar
Produkcija v okviru projekta 1Space, ki ga podpira EU program Ustvarjalna Evropa.

Zibka

Gregor Luštek

SME-EL 19. 4. 20:00 20. 4. 20:00

Otvoritvena predstava 20. festivala Exodos, koprodukcija med Kitajsko in državami srednje in vzhodne Evrope (C-CEEC), preverja naše sprejemanje razlik, iskanje posebnosti in enakosti. Kaj je bilo mladim plesalcem dano v zibelko in kaj vse so pridobili, odkar so iz nje shodili. Predvsem pa se dotika, v našem času skorajda pozabljenje vrednote, vsakdanje pozornosti – stika z ostalimi, z družbo in okolico.

Gregor Luštek, znan po svojem specifičnem avtorskem izrazu, z mladimi plesalkami in plesalci raziskuje, kako se telo iz enega kulturnega okolja odzove na kretnje, gibe, čustva telesa iz drugega. V »medkulturnem telesnem dialogu« pa se spreminja tudi percepcija lastnega telesa, bivanja, mišljenja, doživljanje drugih, sprejemanje tradicije in njenih vrednot.

Krog – energija, ki kroži – predstavlja v tradicionalni kitajski filozofiji neskončno energijo, ki ne izginja, temveč se vrača. Krog je v predstavi *Zibka* bistven element giba, gibanja.

Zibka je prvi projekt Plesne unije C-CEEC, rezultat 2-letnega mednarodnega C-CEEC projekta Plesni tabor in sodelovanja s Pekinško plesno akademijo, ki ga kot izvršna producentka vodi Nataša Zavolovšek ob pomoči mednarodnih umetniško-pedagoških strokovnjakinj Risime Risimkin in Olge Zitluhine. Septembra 2016 je izbrani koreograf Gregor Luštek izbral 6 plesalcev z dveh plesnih taborov in marca 2017 še 6 plesalcev Pekinške plesne akademije. Skupaj so začeli ustvarjati predstavo *Zibka*.

Gregor Luštek ustvarja na področju gledališča in plesa kot plesalec, koreograf in asistent režije, občasno tudi kot igralec. Njegovo plesno znanje obsega paleto plesnih tehnik, od baleta do kontaktne improvizacije, osnovno vodilo v izražanju in prepoznavanju pa mu je gib, utemeljen na anatomski strukturi telesa. Sodeluje s pomembnimi ustvarjalci mednarodne sodobnoplesne umetnosti in z domačimi gledališkimi režiserji. V ustvarjalnem tandemu s koreografino in plesalko Rosano Hribar je prejemnik številnih nacionalnih in mednarodnih nagrad. Kot pedagog ima preko 20 let izkušenj, poučeval je na številnih tečajih in delavnicah doma in po svetu.

Tan Hao, pedagog na Pekinški plesni akademiji, je strokovnjak za klasični kitajski ples. Za svoje turtorsko, pedagoško in koreografsko delo je prejel že številna prestižna nacionalna odličja.

koreograf Gregor Luštek soustvarjalci in izvajalci Anastasija Danchevska, Žigan Krajnčan, Eva Kronberga, Jānis Putniņš, Kristýna Šajtošová, Zhong Zhen, Liu Yuting, Li Chenzhe, Pao Yuhong, Fei Guanhan, Fen Dandan, Ren Qingcainang učitelj tradicionalnega plesa Tan Hao kostumografa Mingyue Wang, Liping Ren/JINRENWOFEI dance costume company tehnični vodja Borut Cajnko producentka Nataša Zavolovšek koprodukcija Exodos Ljubljana, Pekinška plesna akademija, Dance Fest Skopje, Society Party, Tanec Praga podpora Pisarna za zunanje odnose v kulturi pri Ministrstvu za kulturo LR Kitajske, Ministrstvo za kulturo R Slovenije, MO Ljubljana

Radio brez frekvenc

Zina Zarour, Lama Rabah, Faris Shomali, Henna al-Hajj Hasan

GLEJ 20. 4. 18:00 21. 4. 18:00

Radio Dona Taraddod (kar v arabščini pomeni 'brez oklevanja' ali 'brez frekvenc') je prostovoljni spletni radijski program, ki je – kot pravi Naji al-Ali – namenjen tistim z dna. Radio je začel »oddajati« pred dvema letoma. S pomočjo drame in črne komedije (pač glede na temo) si prizadeva kritizirati in zavračati prevladujočo družbenopolitično, ekonomsko in medijsko retoriko. Radio Dona Taraddod je program www.itijah.ps in Pulse Youth Forum– Multaqa Nabd al-Shababi.

Odrski radijski program raziskuje različne vidike radia in zakulisje radijskega oddajanja. S pretvorbo tega, kar navadno le slišimo, v nekaj, kar lahko spremljamo in dojemamo tudi z drugimi čuti, predstava zakoplje globoko v vprašanja, ki se tičejo avtoritete, cenzure, razreda, kolonializma, družbenega spola, medijskih vlog in umetnosti.

Diplomantka iz medijev – radia in televizije na Univerzi v Birzeitu, **Zina Zarour**, je v več predstavah delala kot pomočnica režiserja, nazadnje v plesni predstavi *Badke* v koprodukciji Royal Flemish Theatre iz Bruslja, Les Balet C de la B in Fundacije A. M. Qattan, kjer trenutno dela na oddelku za kulturo in umetnost. Je prostovoljna urednica časopisa *Itijah* in Radia Dona Taraddod.

Lama Rabah je študirala medije – radio in televizijo na Univerzi v Birzeitu. Trenutno je raziskovalka na Fundaciji A. M. Qattan in članica ekipe Radia Dona Taraddod. Zanjih sedem let sinhronizira in bere radijske drame. Postati želi pripovedovalka.

Jezni glasbenik in oblikovalec zvoka, soustanovitelj glasbene skupine Bil3ax, **Faris Shomali**, je prostovoljni urednik časopisa in spletnega mesta *Itijah* ter Radia Dona Taraddod.

Pevka in članica Radia Dona Taraddod, **Henna al-Hajj Hasan**, je zagovornica vseh sredstev, ki omogočajo eksplozijo mnenj brez zadržkov.

zamisel in izvedba Zina Zarour, Lama Rabah, Faris Shomali, Henna al-Hajj Hasan oblikovanje svetlobe Borut Bučinel koprodukcija Exodos Ljubljana, A. M. Qattan Foundation medijski partner Radio Študent
Produkcija v okviru projekta 1Space, ki ga podpira EU program Ustvarjalna Evropa.

Člen 19

delo v razvoju

Urândia Aragão

SME-EL 21. 4. 21:00

Kadar se ob srečanju z drugim počutimo čudno, se pokaže nekaj, kar je onkraj sporazumov, konvencij, pričakovanj in osebnih nasprotij. To, kar izrečemo in česar ne izrečemo, sodi v grajenje podobe nas samih za druge. Tako nastajajo pričakovanja, ki nas poganjajo v dialektiki iluzij, fikcije in realnosti. Maske, ki nam enako lahko služijo ali nas tlačijo, so postavljene pod vprašaj.

V takem trenutku se odločamo, ali jih obdržimo ali opustimo. Mar v tem opuščanju doživljamo nekaj, kar je blizu stanju zavesti in svobode? V svetu formalnega jezika nas deklaracije poskušajo obraniti pred strahom, le malo pa povejo o kraju in času med 'mano in

tabo', o stvari, ki nas tvori, in o njeni inteligenci onkraj racionalnosti. Na podlagi raziskovanja človekovih pravic poskuša *Člen 19* razmišljati o izrekljivem in neizrekljivem.

Predstava *Člen 19* bo premierno izvedena junija 2017 v Lizboni.

Urândia Aragão je portugalska intermedijska umetnica. V svojem raziskovanju sooča različne oblike beleženja, kot so risanje, pisanje, fotografija in video, z delom, ki temelji na telesu; preiskuje performativnost v smislu iskanja novih razmerij in kolektivnih izkušenj. Trenutno raziskuje človekove in nečlovekove pravice, magično mišljenje in človeško ekologijo.

<http://urandiaaragao.com>

Momar K. Ndiaye je senegalski koreograf in plesalec, ustvarjalno tesno povezan s svojo domovino, razmerami v njej in v celotni Afriki. Njegovo delo je politično angažirano, ukvarja se z vojno, siromaštvom, boleznimi ... in neposredno nagovarja publiko. Sodeluje s številnimi mednarodno uveljavljenimi koreografi, se udeležuje plesnih izobraževanj in delavnic. Doslej je ustvaril 6 koreografij, trenutno pa razvija sedmo – trio *Taxu* (Move On), koprodukcijo med dakarsko Pamoja, švicarsko Cadanses in Francoskim inštitutom v Parizu.

režija Urândia Aragão soustvarjalec Momar Ndiaye sodelavci Andrea Brandão, Borut Bučinel, Chuma Sopotela, Gabriela Farinha, Inês Lampreia, Rui Catalão, Thomas Walgrave produkcija Alkantara koprodukcija Teatro Académico Gil Vicente, Pensamento Voador umetniške rezidence Pact Zollverein, Yachai Wass, Espaço Alkantara, Maria Matos Teatro Municipal, Teatro Académico Gil Vicente, Forum Dança, Polo Cultural das Gaivotas Boavista/CML podpora Calouste Gulbenkian Foundation zahvala Adonis Nébié, Ahu Lopez, Ahmed Tobasi, Ana Trincão, Atta Katta, Carlos Oliveira, Davor Sanvicenti, Luís Pinto, Léa Rault, Marta Fonseca, Michel Kiyombo, Peyote, Remah Jaar, Rubén Castillejo, Zina Zarour

Alkantaro podpirata Ministrstvo za kulturo Republike Portugalske in Mesto Lizbona.

Produkcija v okviru projekta 1Space, ki ga podpira EU program Ustvarjalna Evropa.

Kri/Brata

Adonis Nébié, Ahmed Tobasi

PTL 21. 4. 19:30 22. 4. 19:30

Predstavo je navdihnila zgodba o Kajnu in Abelu, prvima otrokoma Adama in Eve. Govori o razmerju med bratoma, med Kajnom kot prvim človekom in Abelom kot prvim umrlim človekom. Rodila sta se po padcu človeka, v materinih očeh sta bila ustvarjena enaka. A nekega dne, med prinašanjem žrtev Bogu, je enemu sinu dala prednost pred drugim in tako med njima povzročila nepomirljiv razdor.

Predstava *Kri/Brata* je delo enega plesalca in enega igralca, dveh posameznikov iz edinstvenih, a enako brutalnih življenjskih okolij, kjer diskriminacija in neenakost oblikujeta preteklost, sedanost in prihodnost. Adonis Nébié je iz Burkine Faso, države, ki jo je razdejal kolonializem; Ahmed Tobasi je Palestinec iz begunskega taborišča Jenin, ki vse svoje življenje živi pod izraelsko okupacijo.

Projekt je nastal v procesu sodelovanja med Nébiéjem in Tobasijem. S skupnimi močmi sta začela raziskovati bratovske vezi, pri tem pa zgodbi o Kajnu in Abelu dodajala svoje osebne izkušnje. Z njimi sta izoblikovala bogato in čustveno nabito predstavo, v kateri na podlagi svoje različne rase, nacionalnosti in identitete raziskujeta različna dožemanja dežele, naroda, religije in tradicije, mnogotere oblike zatiranja in njegove posledice, kot se kažejo v družinskem življenju in bratovskih vezeh.

Adonis Nébié je bil ob začetku svoje kariere glavni igralec v predstavah slavnega Souleymana Porga. Kot član plesne skupine Irène Tassebedo je sodeloval v predstavah *Souffles*, *Carmen*, *Sacre du temps* in *Allah garibou*. Nastopal je na velikih evropskih in afriških festivalih in v gledališčih ter sodeloval in vadil s koreografi, kot so Salia Sanou, Seydou Boro, Vincent Montsoe, Opiyo Okach, Gregory Makoma, Wim Vandekeybus, Nora Chipaumire, Patrick Acogny, Germaine Acogny. Od leta 2011 sodeluje s Serge-Aiméjem Coulibalyjem, Vero Sander, Nathalie Veuillet in Kalpano Raghuraman. Skupaj s Siguejem Sabyoubom in Kafandom Idrissom je ustanovil skupino Teguerer Danse. Leta 2012 je v kreativnem centru El Graner v Barceloni ustvaril solo *Looser*. Istega leta je v Lyonu igral predstavo *Me-tisser*, narejeno v sodelovanju s Compagnie Eolo. Leta 2013 je ustvaril *Ballet Démocratique*, duet s kongovsko plesalko Fany Mabondzo. Prva različica njegovega sola *Duh* je bila leta 2014 prikazana na festivalu Urban Arts v Abidjanu. Gl. tudi *Duh*.

Ahmed Tobasi je igralec, režiser in učitelj z delovnimi izkušnjami v palestinskih in mednarodnih gledališčih. Za več gl. Pogovarjamo se o seksu: Začetek vojne.

Flamska dramaturginja **Hildegard De Vuyst** se ukvarja predvsem z medkulturno plesno dramaturgijo. Več kot 20 let je izpopolnjevala svoje znanje ob delu z belgijskim koreografom Alainom Platelom, 15 let pa je delala za KVS (Flamsko kraljevsko gledališče) v Bruslju, kjer je v sodelovanju s fundacijo A. M. Qattan iz Ramale oblikovala palestinsko smer. Vodila je plesne in dramaturške delavnice od Sydneyja do Kinšase, kar je privedlo do sodelovanja z avstralskim podjetjem Marrugeku in z različnimi kongovskimi umetniki. Trenutno se posveča rezidenčnemu programu pri skupini Alaina Platela les Ballets C de la B v Gentu ter Festivalu v Marseillu na jugu Francije.

ustvarjalca in izvajalca Ahmed Tobasi, Adonis Nébié dramaturginja Hildegard De Vuyst produkcija Festival de Marseille koprodukcija Kölnski festival afriškega gledališč
Produkcija v okviru projekta 1Space, ki ga podpira EU program Ustvarjalna Evropa.

Lasnica

delo v razvoju
Sofia Dinger
GLEJ 22. 4. 18:00

»Vsako jutro (ali kadarkoli se zbudim) opravi svoj ritual umivanja obraza s hladno vodo in hkrati poskušam konkretizirati svoje bujenje ter zadržati delce časa. Hladna voda je obljuba mladosti – tako vsaj pravijo. Takoj potem nemudoma primem debel pramen svojih kodrastih las, še vedno svoboden zaradi noči, in ga udomačim. Tam, na dosegu roke, je na voljo majhna gora lasnic, ki čaka, da spet vzpostavi red in mi s tem pomaga, da se prepoznam in ostanem mirna.

Odločila sem se, da se izženem. Še vedno nisem povsem prepričana, da je beseda 'odločila' najustreznejša, vendar je edina, ki jo uspem zdaj uporabiti. Tudi duhovi pripravijo ljudi do tega, da menjujejo kraje. Da se počutijo prisiljene to početi. Srečala sem Rimah, izgnano na drug konec sveta. Je pisateljica in bolje obvlada izbiranje besed. In potrdilo se mi je, tudi duhovi pripravijo ljudi do tega, da menjujejo kraje. Da se počutijo prisiljene to početi.

Berem, da 'ne vemo ali nočemo vedeti, kako živeti poslavljanje'. Berem, da Rilke 'z bolečino govori o ljudeh, ki jih je nekoč zapustil, ne da bi razumel, kako je mogoče zapustiti ljudi'. Pomislim na 80 let življenja svojega očeta in na vse, kar se mu zdi, da še mora storiti. Pomislim na svojo edino ljubezen, ki še vedno, po toliko dnevih, kar sva narazen, pobira vse lasnice, kar jih najde med hojo po ulici z očmi na tleh. Išče svojih devetindevetdeset žensk.

Pomislim na to odločitev, ki je nisem sprejela, ampak je do nje prišlo.

Izsilim srečanje z Edwardom Saidom, trudim se razumeti, kar sem doživela v Palestini, trudim se približati Rimah. In sebi. Niti tega ne vem, ali je Rimah sploh kdaj brala Saida. Morda je vse to zgrešeno.

Toda jaz poznam Edwarda, in oba sva prebrala Conradovo Srce teme. In res sem šla v Kongo, po tistem delu reke, kjer je pred mnogimi leti potoval tudi Conrad, in pogledala sem na levo stran svojih prsi in tudi jaz sem videla temno svetlobo, kako je sijala na ne vem točno kaj.

Nadaljujem svoj dialog z mrtvimi.

Spomnim se nekega Maupassantovega lika. Moškega, čigar relikvija je bila lasnica, ki je nekoč krasila glavo njegove drage, prekrasne ženske iz Pariza dragih pričesk, ki je nikdar več ni videl. Lasnica, relikvija, s katero mu je poskušala ta ista ženska izkopati oko. In se smejem, saj razumem, kako preprosto je majhne stvari spremeniti v orožje, in to, da je lepota po definiciji nasilna. In da je 'strast pogosto iztrošila nemirna srca'.

Borim se s temi kočljivo zavozlanimi željami, v katere verjamem, a še vedno nimam ključa do njih. Vem, da bodo ti prameni sčasoma padli na svoje mesto, v arhitekturi krhkih majhnih lasnic, mučnih majhnih lasnic, pomirjajočih majhnih lasnic. Morda nujno.

Oče mi je pred časom dejal: 'Živim, ujet v žice.'

In jaz ti odgovarjam: 'Tukaj sem, ujeta med lasnice.'«

Sofia Dinger

Portugalska igralka **Sofia Dinger** išče svojo pot kot osamljena ustvarjalka. Raziskuje ob umetnikih, kot so Mónica Calle, João Fiadeiro, Carlota Lagido, Ângela Schanelec, Olga Mesa, Beatriz Batarda, Vera Mantero, Miguel Loureiro, Thomas Richards, Polina Klimovitskay.

Rimah Jabr je vse bolj opazna palestinska dramatičarka in gledališka ustvarjalka, katere dela izvajajo po Belgiji in Nizozemski.

ustvarjalka in izvajalka Sofia Dinger soustvarjalka Rimah Jabr produkcija Alkantara koprodukcija Maria Matos Teatro Municipal (Lizbona)

Produkcija v okviru projekta 1Space, ki ga podpira EU program Ustvarjalna Evropa.

Duh

Adonis Nébié

SME-EL 23. 4. 19:00

»Telo je zatočišče uma. Postavno je in otipljivo, živo, zamišljeno kot želja po vrnitvi v realno. Sklicuje se na dostopno resničnost. Duh pa je bolj prefinjen. Je bolj simbolon, razhaja se z vidnim in kliče po virtualnem. Večji pomen daje metafizičnemu, je abstrakten in povezan z ničnostjo.«

Adonis Nébié

Adonis sestavlja vsako svojo kreacijo iz situacij, ki jih vidi ali živi. V svojem prejšnjem solu *Looser* je prevpraševal mesto, ki ga vsakdo od nas zaseda v skupini. Za predstavo *Duh* je vzela za temo dvojnost, ki včasih obstaja med telesom in umom: bolezen. Kaj se zgodi, ko se telo več ne zaveda umske bolečine in realnosti tega stanja? To vodi k širšemu raziskovanju

o rojstvu gibanja: Ali je gib enak, če je izveden zavestno ali spontano? Kaj se zgodi, ko telo prevlada nad umom, in obratno? V *Duhu* Adonis razmišlja o teh temeljnih prvinah, ki sta lastni človeku. Podaja se tudi v iskanje povnanjanja in pomiritve. Golota ob začetku in ob koncu predstave izpostavi telo in hkrati razkriva krhkost bivanja. Plesalec vpeljuje intimnost, ob tem pa – paradokсно – generira nelagodje in empatijo.

V *Duhu* je telo v protislovju s samim sabo, je raztrgano, ujeto v notranji konflikt, ki ima svoj prostor v odmevu. Scenografija iz tekstilnih trakov, pritrjenih na vrvi, namiguje tudi na oblačila, ki se sušijo na soncu (Afričani s svojimi prelepimi toplimi barvami), a tudi krpe izginjanja in kaosa, ki namigujejo celo na pokole, ki jim je Afrika pogosto podlegla kot žrtev. Hkrati gre za notranji labirint, zaporniška vrata in rešetke. Scenografija strukturira prostor, služi kot opora ali ovira gibajočemu telesu, evocira odprto in kompleksno mentalno pokrajino.

Adonis Nébié se je rodil v Burkini Faso. Znan je kot energičen, hiter in gibčen plesalec. Svojo uprizoritveno dejavnost in svoj koreografski pristop dopolnjuje s predajanjem znanja drugim. Redno vodi in omogoča treninge in delavnice, tako v Afriki kot drugod po svetu. Za več gl. *Kri/Brata*.

koreografija in izvedba Adonis Nébié oblikovanje svetlobe Alice Dussart produkcija Compagnie Teguerer Danse partnerji L'interchange – CDC Hauts-de-France, Francoska ambasada v Burkini Faso, Campus France, Francoski inštitut – Visas pour la création, Ballet Preljocaj – Pavillon Noir, La Briqueterie – CDC du Val-de-Marne, Multicorps (Benin) zahvala Simon Abbe, Seydou Boro

Sem

Snake

SME-EL 23. 4. 20:00

»Sem je koreografska raziskava možnih poti k uspehu in soočanj z ovirami na tej poti. Na podlagi samorefleksije (Kdo sem?) se iz podobe v podobo izrazno razvija, od težav in omejitev, ki izvirajo iz našega okolja, do zdramitve, preseganja težkih trenutkov in strahu, boja proti obstoječim razmeram. Prežeta je z besom, iskrenostjo, upanjem, bedo, objokovanjem, žalostjo, vdanostjo, brezbriznostjo ... skratka z vsem, kar slehernik glede na svoj družbeni položaj vsak dan s težkimi koraki premaga, brez svobode izražanja, brez zaslug ... – ker želi uspeli. Večen boj za svobodo bivanja.«

Snake

»Solo Sem, za katerega je Snake želel, da ga ocenim 'od zunaj', me je pritegnil z več vidikov. Koreografska izkušnja, ki jo ponuja, je nepotvorjena, zgolj in samo iskanje njega samega, njegovih možnosti upora, preživetja, soočenja z neznanim v na splošno dokaj krutem umetniškem svetu Afrike. Od drobnega giba do mogočne kretnje ... vse izvede popolno. Snake se navdihuje pri vseh plesih, na katere naleti na svoji poti, da izpleše, ustvari svojo lastno formo, zelo iskreno, zelo občutljivo. Pripada tisti novi generaciji plesalcev, afriških avtorjev, Afričanov, ki hočejo deliti svoje videnje sveta.«

Serge Aimé Coulibaly

Snake (Tejeutsa Zobel Raoul) je plesalec in angažirani koreograf iz Kameruna. V performerskem svetu slovi po strukturiranju svojega plesa ob ritmičnem hip-hopu in tradicije. Kot strasten plesalec od svojega sedmega leta naprej je Snake osvojil več kamerunskih državnih prvenstev v hip-hopu, hkrati pa začel pogumno in radovedno eksperimentirati tudi v plesu. S svojim telesom v plazilski drži in z vsemi oblikami umetnosti, ki naseljujejo ulice in javne prostore, je družbeno akcijo in svoje telo združil v umetnost uličnega performansa.

Po številnih tečajih in delavnicah je svoje koreografsko znanje bogatil ob srečanjih z različnimi plesalci in koreografi tako doma kot v tujini. Snake je potem delal v okviru rezidenčnega programa na Francoskem inštitutu v Kongu in Kamerunu ter začel sodelovati v mednarodnih projektih, ki so doživeli izjemen sprejem v plesnih in dramskih gledališčih, pa tudi na prostem.

Snake je atletski, inventiven, močan, prepričljiv, eden najbolj talentiranih plesalcev v Kamerunu. Tako v srcu Afrike kot v Evropi je znan po svoji ljubezni do umetnosti, po svojem delu na podlagi telesnosti ter po svojih koreografskih in plesnih eksperimentih.

Facebook: snakzobelRaoul, Youtube: Zora Snake Cameroon

Serge Aimé Coulibaly je plesalec, koreograf in igralec iz Burkine Faso. Od leta 2002 dela v Evropi in drugod po svetu. Je ustanovitelj in umetniški vodja Faso Dance Theatra in Ankata, mednarodnega laboratorija za raziskovanje, ustvarjanje in produciranje scenskih umetnosti s sedežem v Bobo Dioulasso (Burkina Faso).

koreografija, umetniško vodenje, izvedba Snake pogled od zunaj Serge Aimé Coulibaly produkcija Company Zora Snake

R. E. M.

Risima Risimkin

ŠB 23. 4. 21:30

“V svetu sanj, ki nas vodi v stanje podzavesti, in v mnogoterih nepovezanih podobah posameznika odkrivamo videz otožnosti, strahu, ljubezni in veselja. Potujemo prek nadrealnih pokrajin naših najglobljih občutij in dvomov, enako kot krmarimo skoz vsakdanje življenje ... R. E. M. preiskuje telesne vidike podzvestnega, kjer so emocije magične, nerealnost življenja in njegove manifestacije. Gre za potovanje skoz intimni imaginarni svet, o katerem vemo le malo ... vprašanje ostaja odprto ... toda v resnici gre le za sanje, ali ne?”
Risima Risimkin

Predstava temelji na raziskovanju sanj, ki ga je koreografinja opravila pred začetkom ustvarjalnega procesa. Zanimal jo je predvsem način tvorjenja podob med sanjanjem, zlasti v peti, rem fazi človeškega spanca (tudi »paradoksnem spanju«), med katero hitro premikamo oči in veliko sanjamo. Teh sanj se včasih spomnimo, včasih pa ne. Kadar se jih spomnimo, gre za čiste, le redko med seboj povezane podobe, ki govorijo o naši podzavesti, načinu našega funkcioniranja ter strahovih in željah, ki nas določajo. Predstava dejansko temelji na situacijah, ki izhajajo iz sanj plesalcev, ki v njej nastopajo. Prav vsak prizor vsebuje nekaj, kar je sanjal kateri od plesalcev, sliko, ki je pomagala razviti koreografijo in definirati odnose med tem posameznikom in preostalimi plesalci. Razvoj podob je tekoč, od prepoznavanja do utelešenja v gibu. Telesa postanejo nosilci sanj, ki se pretakajo od nepovezanih podob, prek nenarativnega razvijanja snovi, do zgodbe na odru, ki jo poganja fizična potreba po izražanju.

Nekateri prizori temeljijo na glasovih, ki jih proizvajajo plesalci.

Glasbo je prispevala znana makedonska skupina Lubojna.

Risima Rimiskin je ena vodilnih makedonskih koreografinj, ob tem pa umetniška vodja Plesnega festivala Skopje in Plesnega gledališča Skopje. Magistrirala je na Oddelku za koreografijo, baletno režijo in pedagogiko na Akademiji za glasbeno in plesno umetnost (AMTI) Univerze v Plovdivu v Bolgariji ter pridobila naziv baletna mojstrica. V sezoni 2012/2013 je delala kot koreografinja v Državnem baletu v Antaliji, Turčija. Trenutno je profesorica na Univerzi ESRA Pariz–Skopje–New York v Skopju ter umetniška vodja Plesne akademije Skopje, ki je nastala v sodelovanju s prestižno Plesno akademijo iz Rotterdama,

Nizozemska. Gre za prvo sodobnoplesno akademijo v Makedoniji in širši regiji.

Pekinška **Nine Contemporary Dance Company** se posveča združevanju modernih plesnih tehnik in prvin kitajske tradicije. Skupina združuje različne umetniške načine dela in vrsto nadarjenih samostojnih umetnikov preučevalcev odrskega izražanja in telesne govorice kot odraza kitajske kulturne zavesti. Izvršni umetniški vodja skupine **Chao Ke** je končal študij na Plesni akademiji v Pekingu, nato delal kot koreograf in solo plesalec v Skupini za moderni ples, leta 2010 pa ustanovil Nine Contemporary Dance Company.

koreografija, režija, oblikovanje svetlobe Risima Risimkin umetniški vodja Chao Ke izvedba Tang Yupei, Zhan Li, Zhao Jin, Han Lina, Mao Ying, Pu Rui, Zhao Weiyuan, Xu Zidong glasba Luboyna kostumografija Blagoj Micevski produkcija Nine Contemporary Dance Theatre Peking producent Luo Xiaoying evropski producent Matea Mijanovikj/Interart nizozemski partner Joan van der Mast/New Dance Center

SPREMLJEVALNI PROGRAM

Exodos – prvih 20 let

javna debata

SME-EL 19. 4. 18:00

Za nami sta dve desetletji artikulacije pojma »sodobne uprizoritvene umetnosti«. Od predstavitve doma (gostovanja vrhunskih predstav, srečanja s svetovno uveljavljenimi ustvarjalci, izobraževanja z mednarodnimi pedagogi in teoretiki) do uveljavitve v svetu (medcelinske izmenjave in sodelovanja, novi ustvarjalci, nove izrazne zvrsti). Časi so se spremenili, tudi na umetniškem področju je vse bolj prisotno »znamčenje«, Exodos pa ostaja zavezan »sodobnosti«, torej temu, kar nastaja, se razvija, je ustvarjeno – v svetovnem merilu. Debato med našimi sodelavci, teoretiki in praktiki uprizoritvene umetnosti bo vodila **Jedrt Jež Furlan**, ena prvih sodelavk festivala Exodos, samozaposlena novinarka, osredotočena predvsem na gledališče in ples.

»Bil je moj prvi. In prvega res ne pozabiš nikoli. No, prej moškega kot festival. Exodos je bil naš prvi mednarodni festival sodobnih scenskih umetnosti. Saburo Teshigawara, DV8, Jozsef Nagy, Enrique Vargas, Eimuntas Nekrošius, Jan Fabre, Wim Vandekeybus & Ultima Vez, je samo nekaj imen, ki jih je večina zvestih sodobnim scenskim umetnostim prvič videla na Exodosu. Festival je bil boom, vmes nam je odmev začetka ušel, a ostal je med nami in z nami. Po tujih zvezdah je prinesel umetniški kuratorski princip in oddaljene države. Pogovor o Exodosu bo pogovor o začetkih, spremembah, predvsem pa spremembah konteksta.«
Jedrt Jež Furlan

Pogoji dela

okrogla miza

KULT3000 20. 4. 11:00

Kitajska, Palestina, Slovenija, države EU, Afrike ... Naš pogovor o razmerah, v katerih nastaja umetnost po svetu, in pogojih, v katerih ustvarjajo naši umetniki doma, bo vodila Geoline Arab, članica upravnega sveta IETM, strateginja in vodja razvoja libanonskega mednarodnega glasbenega festivala Bejrut & Beyond in libanonske hiše umetnikov Hammana.

V letih 2006–2012 je **Geoliane Arab** (Libanon) delala kot performerka ter kot zunanje oko in

pomočnica režiserjev v lokalnih in mednarodnih produkcijah. Sodelovala je z več mednarodnimi organizacijami pri mapiranju libanonske kulturne scene in identificiranju pomembnih akterjev in projektov, s čemer so se odpirale možnosti za mednarodne izmenjave in razvoj. Trenutno dela kot strateginja in vodja razvoja libanonskega mednarodnega glasbenega festivala Bejrut & Beyond in libanonske hiše umetnikov Hammana. Je tudi članica upravnega sveta IETM.

Mednarodni projekti: izzivi in dosežki

okrogla miza

KULT3000 21. 4. 15:00

Mreženje, koprodukcije, viri financiranja, razpisi, vloge ..., Pogovor o prednostih in slabostih mednarodnih projektov tako s stališča producentov, vodij projektov kot umetnikov bo vodila **Geoline Arab** (gl. Pogoji dela).

Volkodlak

družabna igra

GLEJ 20. 4. 22:00 21. 4. 23:00

Če vam radovednost ne da spati, se pridružite 5 mednarodnim umetnikom projekta 1Space in vodji igre, **Attu Khattabu**, palestinskemu koreografu, plesalcu in umetniškemu koordinatorju El-Founoun (www.el-founoun.org).

Ker je število udeležencev omejeno, se prosim prijavite na exodos@exodosljubljana.si, zadeva: Volkodlak.

Klasični kitajski ples

delavnica

DIC 21.4. 10.00-13.00 22.4. 10.00-13.00

Klasični kitajski ples ima tisočletno tradicijo, je izredno bogat svet čustev, gibkosti, gracioznosti, osredotoča pa se na harmonijo telesa in duha. Na dvodnevni delavnici vas bo z osnovami kitajskega klasičnega plesa seznanil **Tan Hao** (gl. *Zibka*).

Ker je število udeležencev omejeno, se prosim prijavite na exodos@exodosljubljana.si, zadeva: Plesna delavnica.

Shared Spaces

srečanje partnerjev

KULT3000 21. 4. 11:00

Neformalno, medcelinsko gverilsko omrežje kulturnih organizatorjev, mednarodnih umetnikov in kustosov iz Latinske Amerike, Afrike, Azije, Bližnjega vzhoda in Evrope se posveča gledališču, plesu in predstavam s svetovnega juga ter si prizadeva za njihovo produkcijo, koprodukcijo, trženje, promocijo. Po dveh letih znova v Ljubljani.

1Space

srečanje partnerjev partners meeting

KULT3000 22. 4. 11:00

Projekt povezuje partnerje Alkantara (Portugalska), Exodos Ljubljana (Slovenija) ter Festival

de Marseille (Francija) in se osredinja na multimedijško ustvarjanje žive umetnosti v sodelovanju med Evropo, Bližnjim vzhodom (Palestino) in Afriko. Podpira ga EU program Ustvarjalna Evropa.

Nepričakovani koti

fotografska razstava

GLEJ ŠB SME-EL PTL 18.-24. 4.

Slovenski koreograf, plesalec, oblikovalec svetlobe, videast in fotograf **Borut Bučinel** je vedno odprt za ustvarjalno sodelovanje. Na umetniških potovanjih redno beleži tako dogajanje med ustvarjalci kot širši življenjski utrip. Njegovo »tretje oko« nam tokrat prikazuje izbor s Kitajske, kjer je sodeloval na Plesnih taborih, in iz Konga, Palestine, Portugalske, Južne Afrike – držav, kjer je ustvarjal v okviru projekta 1Space.

Skozi fotografije nam prikazuje ozadje življenjskega in delovnega prostora ustvarjalcev. Zanima ga kontrast pričakovanega motiva in končne realne slike. S fotografijo želi ozaveščati ljudi o realnosti teh prostorov. V vsakem se skriva nepričakovan kot, vabljeni k raziskovanju.

Vse najboljše!

zabava

GLEJ 22. 4. 21:00

PRIZORIŠČA

DIC Poljanska 26

GLEJ Gregorčičeva 3

KULT3000 Metelkova 2b

PTL/Dance Theatre Ljubljana Prijateljeva 2

SME-EL/Old Power Plant Slomškova 18

ŠB/Španski borci Cultural Centre Zaloška 61

URNIK

18. 4. - predvečer festivala

20:00 ŠB **Pogovarjamo se o seksu: začetek vojne**

19. 4.

18:00 SME-EL **Exodos – prvih 20 let** javna debata

20:00 SME-EL **Zibka**

22:00 ŠB Pogovarjamo se o seksu: začetek vojne

20. 4.

11:00 KULT3000 **Pogoji dela** okrogla miza

18:00 GLEJ **Radio brez frekvenc**

20:00 SME-EL **Zibka**

22:00 GLEJ **Volkodlak** družabna igra

21. 4.

10.00-13.00 DIC **Klasični kitajski ples** delavnica

11:00 KULT3000 srečanje partnerjev **Shared Spaces**

15:00 KULT3000 **Mednarodni projekti: izzivi in dosežki** okrogla miza

18:00 GLEJ **Radio brez frekvenc**

19:30 PTL **Kri/Brata**

21:00 SME-EL **Člen 19**

23:00 GLEJ **Volkodlak** družabna igra

22. 4.

10.00-13.00 DIC **Klasični kitajski ples** delavnica

11:00 KULT3000 **1Space** srečanje partnerjev

18:00 GLEJ **Lasnica**

19:30 PTL **Kri/Brata**

21:00 GLEJ **Vse najboljše!** zabava

23. 4.

19:00 SME-EL **Duh**

20:00 SME-EL **Sem**

21:30 ŠB **R. E. M.**

Predstave in dogodki so v angleškem jeziku.

Vstopnice

predprodaja: 4.–18. 4.

festivalski paket (vseh 9 predstav): 12 eur

dnevni paket (vse predstave izbranega dneva): 6 eur

www.mojekarte.si

redna prodaja: 19.–23. 4.

enotna cena: 5 eur

uro pred predstavo na prizorišču

KOLOFON

produkcija Zavod Exodos Ljubljana
direktorica in producentka festivala Nataša Zavolovšek
organizacija in koordinacija Urška Boljkovac, Tina Vojnič
pomočnici Enea Rebec, Janja Srčnik
prostovoljke Darja Babič, Tjaša Štrukelj, Lara Jerkovič
odnosi z javnostmi in marketing Saša Kejžar/Koda prom
odnosi z mediji Aleš Čakš
tehnični vodja Borut Cajnko
tehnične ekipe Sme-El, Ptl, Glej, Šb
foto Nejc Ketiš
video Gregor Gobec
znak J.E.S.U.S. Ajax/Studio Ajax
podoba Eva Mlinar
oblikovanje Boštjan Lisec
prevod Borut Cajnko
uredništvo, pisanje Inge Pangos
produced by Zavod Exodos Ljubljana
festival director & producer Nataša Zavolovšek
organisation & coordination Urška Boljkovac, Tina Vojnič
assistants Enea Rebec, Janja Srčnik
volunteers Darja Babič, Tjaša Štrukelj, Lara Jerkovič
public relations & marketing Saša Kejžar/Koda prom
media relations Aleš Čakš
technical director Borut Cajnko
technical teams Sme-El, Ptl, Glej, Šb
photo Nejc Ketiš
video Gregor Gobec
logotype J.E.S.U.S. Ajax/Studio Ajax
visual Eva Mlinar
graphic design Boštjan Lisec
translation Borut Cajnko
editor, copy Inge Pangos

O FESTIVALU

Exodos je v Sloveniji oral ledino sodobni uprizoritveni umetnosti, je pa tudi eden najstarejših tovrstnih festivalov v tem koncu Evrope. Vse od začetkov v letu 1995 predstavlja prostor za stičišče evropskih in svetovnih kultur, ki prinaša tako občinstvu kot sodelujočim umetnikom stik z novostmi, spoznavanje in predstavljanje kultur v vsej živopisnosti, v vsem bogastvu. Je sinonim za širjenje ustvarjalnih obzorij in prepletanje medkulturnih izkušenj.

Koncept festivala se prilagaja razmeram in času. Začelo se je s predstavitvijo del sodobnih umetnikov – Exodos je na primer v Slovenijo pripeljal imena, kot so *Saburo Teshigawara*, *DV8*, *Jozsef Nagy*, *Enrique Vargas*, *Eimuntas Nekrošius*, *Jan Fabre*, *Wim Vandekeybus* & *Ultima Vez*, ... Šlo je za smeje korake, s katerimi je Slovenija ne le spoznavala sodobno uprizoritveno umetnost, temveč postajala njen dejaven del. Sledilo je sodelovanje s Cankarjevim domom, gostovanje velikih, svetovno uveljavljenih zvezd. Bliže ko je bil Exodos polnoletnosti, bolj se je obračal v svet, k (za evropsko občinstvo) novim ustvarjalcem, novim izraznim zvrstem, novim produkcijskim možnostim.

V prehodnem obdobju, ko se je festival odločil za bienalno izdajo in konceptualno dvojnost: evropski del in fokus, osredinjen na umetnike določenega geografskega konca, so mu kot kuratorji pomembno pomagala velika Jan Fabre in Tim Etchells ter Jan Goossens.

20. Exodos je že povsem v znamenju medcelinske izmenjave in sodelovanja, pri čemer pa ostaja zavezan »sodobnosti« v najbolj zlahtnem pomenu besede, posveča se temu, kar nastaja, se razvija, je ustvarjeno – v svetovnem merilu, v enem in edinem (umetniškem) svetu. Smetana na torti ob 20-letnici je zagotovo *Zibka*, prvi projekt v okviru Plesne akademije C-CEEC, prva medcelinska koprodukcija.

Organizacija festivala Exodos poteka pod vodstvom Zavoda Exodos v sodelovanju z različnimi neodvisnimi in javnimi kulturnimi institucijami in organizacijami iz Slovenije in tujine. Več v referencah.

Vrhunci:

1999: Atraktor: Dragan Živadinov & Kozmokinetično gledališče Noordung

2002: Alan Parkinson & Architects of Air

2004: The Vietnam National Puppetry Theatre

2005: Robert Lepage & Ex Machina; The Busker's Opera

2005: Mesto luči

2006: Dreamthinkspeak; Don't Look Back

2010: Labirnit umetnosti, EACEA prepozna in podpre Zavod Exodos Ljubljana kot pomembno evropsko institucijo

2011: kurator Jan Fabre, fokus Balkan

2013: kurator Tim Etchells, fokus Azija

2015: kurator Jan Goossens, fokus Afrika

O ZAVODU EXODOS LJUBLJANA

Zavod Exodos Ljubljana je nepridobitno in neodvisno gledališko-plesno produkcijsko središče. Že od ustanovitve dejavno sooblikuje sodobno odrsko produkcijo na Slovenskem. Pri tem sodeluje z že uveljavljenimi domačimi umetniki in producenti pa tudi s tistimi, ki si pot na oder in do publike šele utirajo. Redno ustvarja in sodeluje v številnih domačih in mednarodnih projektih, poleg tega pa vsako leto producira tudi nove gledališke, sodobnoplesne, performativne predstave.

Do danes je Zavod Exodos Ljubljana izpeljal:

- 19 izvedb festivala sodobnih odrskih umetnosti Exodos; gostili smo več kot 210 avtorjev, z domala vseh evropskih držav, Kanade, Amerike, Japonske; Azije, Afrike, okoli 1660 umetnikov; 145 tujih gostov.
- 4 izdaje slovenske plesne festivalske platforme Gibanica; 74 predstav, izredno zanimanje domače publike in tujih gostov; v 4 letih smo gostili ca. 130 tujih selektorjev, ki se je seznanjalo s slovenskimi sodobnoplesnimi umetnicami in umetniki, predstavami, sodelavci
- ...
- 1 festival Transdance, predstavitev mlajših koreografov iz 8 držav, rezultat skupnega evropskega Transdance projekta.
- 1 festival Balkanska platforma, predstavitev balkanskih ustvarjalcev Ljubljani in Evropi.
- 19 plesnih in gledaliških produkcij; 125 ponovitev doma in v tujini.
- Idejna in produkcijska izvedba posebnega projekta Labirint umetnosti, svojskega parka v ljubljanskih Fužinah.
- Izvršni producent za sklop Med nebom in zemljo v okviru EPK Maribor 2012.
- Izvršni producent mednarodnega projekta Corners (2012-2016).
- V letu 2010 je EACEA prepoznala Zavod Exodos Ljubljana kot pomembno evropsko kulturno institucijo, kar nam, poleg finančne pomoči, pomeni predvsem nagrado za dosedanje delo in spodbudo za nadaljnje.

KONTAKT

Zavod Exodos Ljubljana
Metelkova 6
SI-1000 Ljubljana
exodos@exodosljubljan.si
pr@exodosljubljan.si
www.exodosljubljan.si
<http://festival.exodosljubljan.si>